

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Jeg ønsker at understrege, at det ærede Medlem, da han første Gang havde Ordet, udtrykkelig sagde, at Socialdemokratiet og dets Førere benyttede *enhver* Lejlighed til at haane den danske Bondestand. Jeg tror, det er adskilligt mere, end det ærede Medlem kunde bevise, og det viste sig ogsaa nu, da han havde Ordet for at give et Gen-svar, at han havde intet Bevis, der siger noget som helst, for, at Socialdemokratiet indtager en saadan Stilling overfor den danske Bondestand.

L. Reventlow: Jeg tvivler ikke om, og der er jo heller ikke her i dette Ting rejst nogen Tvivl om, at Priserne paa Livsforholdene og paa de Ting, der hovedsagelig bruges i Husholdningen, ere stegne ret betydeligt i de senere Aar, og naar det er Tilfældet, er det ogsaa rimeligt at tænke paa at forhøje Tjenestemændenes Løn, der jo er fastsat i en Tid, hvor Priserne vare ganske anderledes, end de ere for Øjeblikket. Jeg erkender Nødvendigheden heraf, og jeg finder, at den høje Regering har valgt et godt Tidspunkt til at fremsætte de foreliggende Lønningslovsforslag, og jeg kan ogsaa erkende, at den har givet disse Forslag en udmærket Form baade med Hensyn til Realiteten, med Hensyn til Indholdet, og ogsaa, og maaske i Særdeleshed, med Hensyn til den Ensartethed, der er i dem alle sammen.

Der har været nævnt her i Tinget, at man kunde ordne Lønforholdene paa anden Maade end foreslaaet her, at man i Stedet for at forandre Lønsatserne kunde give Tjenestemændene et Dyrtidstillæg. Jeg tror ikke, der vilde opnaas noget som helst derved, jeg tror, at Forholdet vilde blive det samme. Ved at give Dyrtidstillæg mente man at kunne komme til, naar Priserne atter faldt, at trække Lønnen ned. Jeg tror ikke, man vil opnaa det. Jeg tror, man lige saa godt kan sætte den Forhøjelse, her er sat. Det bliver i Realiteten ganske det samme, det bliver dog en Forhøjelse af Lønnen.

Derimod kunde jeg paa anden Vis

tænke mig, at man kunde faa Lønforholdene ordnede paa en baade for Arbejdsgiveren, Staten, og for Tjenestemændene fordelagtigere Maade end her foreslaaet. Her er foreslaaet en fast Løn, som skulde vedblive at være den samme Aar efter Aar. Jeg kunde tænke mig — og det er ogsaa antydet under Forhandlingerne i disse Dage —, at det var bedre, om Lønnen blev fastsat i Forhold til Livsforholdenes Pris, saaledes at den svingede op og ned i Forhold til, hvad det var nødvendigt for disse Tjenestemænd at bruge til deres Livsophold. Der kunde ogsaa tænkes andre Maader end at tage Priserne paa Livsforholdene. Der kunde tænkes en Maade, som maaske var meget bedre, nemlig at sætte Lønnen i Forhold til Gennemsnitsindtægten her i Landet eller noget saadant. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, men jeg vil gerne tillade mig at rette en indtrængende Anmodning til det Udvalg, som vil blive nedsat om denne Sag, om at tage under nøje Overvejelse, om der ikke kunde findes en Maade, hvorved man kunde undgaa maaske om et Par eller ganske faa Aar at staa lige overfor den Nødvendighed atter at maatte sætte Lønnen op, men kunde komme til, at Lønnen hævede sig af sig selv, naar det var nødvendigt, og daled, naar det var unødvendigt at give saa høj en Løn. Derved vilde meget opnaas: Ro i Forholdene og Tilfredshed mellem Tjenestemændene, og Staten vilde ikke komme til at betale mere, end den i alt Fald efter min Mening er nødt til at betale.

Jeg er overhovedet en Tilhænger af, at Staten lønner sine Embeds- og Bestillingsmænd godt, og det forekommer mig, at paa mange Omraader lades der noget tilbage at ønske i saa Henseende. Det skulde og burde være saaledes, at enhver, der kom ind i Statens Tjeneste, betragtede dette som et stort Gode, og at den Løn, han fik, var af en saadan Størrelse, at han ogsaa deri saa en Opfordring til at lægge sit hele Arbejde ind paa Statens Sager. Det er ikke Tilfældet, hverken mellem de højere eller de lavere. Der er mange, der ere ret lavt lønnede, men der er ogsaa mange, hvis Tid ikke er fuldt optagen af Statens Tjeneste, der er mange af dens Embeds- og Bestillingsmænd, som